

۱۱۷
استقامت در سوره انعام النار مشو لکه خالدين
فيها الا ما شاء الله ان سبك حليم عليه
يعني نار مشوي شامت و مشوي اراکمه را گویند چنانکه
همیشه خواهد بود و این مشوي کفر و زنا یعنی خواهد استقامت
در آن زمان نار مشوي نخواهد بود بلکه جای عذاب خواهد بود
باری که استقامت حکم است عذاب نابرکت میکند
همیشه عذاب کرده باشد و عذاب ناست همیشه میداند
و میدانند که ایشان قابل عذاب سزاوار است
این آیه بلا تاویل منطبق است بقول شیخ قدس سره
و عظاما هر ترکیب تاویل ندارند و میگویند یک مجاز
در مشوي است که اطلاق مشوي بر جای عذاب
بجهت استعاره نمیکند و معنی استقامت در بین تقدیر
بعضی گویند که مراد از ما شاء الله زمان که قبل از آن

بعضی

۱۱۸
و بعضی میگویند که استقامت منقطع است علقه از ما میماند
و معنی الاما شاء الله را که خبریکه استقامت خواهد است از زمانه
عذاب واقع خواهد شد و این دیگر قول استقامت است
والذین کفروا یتمتعون و یا کلمت کمانا کل الا
نعام و النار مشوي لخصه ظاهر معنی این است که کفار
تمتع خواهند کرد و خواهند خورد و خواهند چاشنی انعام بخورند
نار آراکمه است و این ظاهر الا تطابق است بر اینست
شیخ قدس سره و علامه تمتمون و یا کلون را بر
تمتع دنیاوی و اکل در دار دنیا حمل میکنند و در لفظ مشوي
تاویل نمیکند و حاصل این بر اینست که کسانی که
کفر و زنا میکنند و نمی خورند در دنیا چاشنی انعام
و نار مشوي ایشان است بر روز قیامت و این معنی است
بعین است زیرا که این کلام در مقابل حال مومنان که کلمت